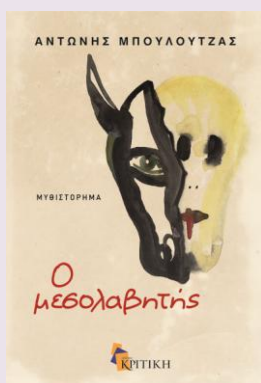

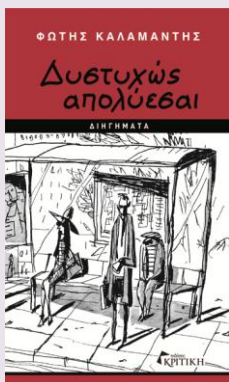
Οι Εκδόσεις Κριτική μπαίνουν ξανά δυναμικά στο χώρο της λογοτεχνίας, κάνοντας την αρχή με νέους Έλληνες συγγραφείς. Γιατί Έλληνες; Γιατί τώρα; Στόχος των Εκδόσεων είναι να δώσουν το βήμα στη νεότερη γενιά Ελλήνων οι οποίοι, βλέποντας τον γύρω κόσμο τους να θολώνει, τα όνειρά τους να ξεχνιούνται, το κέντρο τους υποχωρεί, αποφασίζουν να εκφραστούν με άλλη γλώσσα και νέο ύφος, και εμφανίζονται μπροστά, τώρα, παραμερίζοντας ότι είναι φτιαχτό και ξεπερασμένο, βλέπουν ανάμεσα στα ξέφτια του πρόσφατου παρελθόντος, κρατούν σφιχτά τις αξίες τους και δεν συνθηκολογούν. Γι' αυτό, λοιπόν, το δικαιούνται να τους ακούσουμε όλοι.

Ήδη διαθέσιμα, σε έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση:

[Ο μεσολαβητής](#) του Αντώνη Μπουλούτζα

Εγχειρίδιο διαπλοκής ή πραγματεία περί αθωότητας, ένα υποβλητικό μυθιστόρημα για την υπόθεση που άλλοι ονομάζουν Συνείδηση και άλλοι Ψυχή.

[Δυστυχώς απολύεσαι](#) του Φώτη Καλαμαντή

Εννιά διηγήματα που μοιάζουν με ταινίες μικρού μήκους σε ύφος νουάρ. Ο συγγραφέας αποτυπώνει με οδυνηρή διεισδυτικότητα, κυνικό ρεαλισμό αλλά και απροσδόκητο χιούμορ τις συνέπειες της γενικευμένης κρίσης.

Σύντομα στα βιβλιοπωλεία:

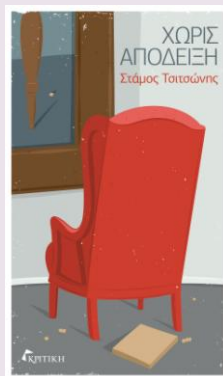
[Ο ουρανός που ονειρεύτηκες](#) του Γιάννη Σκαραγκά

Παγιδευμένοι από μια καταιγίδα, οι χαρακτήρες βυθίζονται σε μια σειρά από σκοτεινά μυστικά και επώδυνες αποκαλύψεις. Εκδίκηση και συγχώρεση, χαμένες ευκαιρίες και ξανακερδισμένες ζωές στροβιλίζονται σε ένα μυθιστόρημα με αναπάντεχες ανατροπές και δραματικό βάθος.

Οι αποκλεισμένοι της Μαρίας Σούμπερτ

Η Μαρία Σούμπερτ γράφει με χιούμορ, αποκαλύπτοντας μέσα από τους διαλόγους τους χαρακτήρες του νέου μυθιστορημάτός της. Προσεγγίζει τους ήρωες μέσα από μια βαθιά συμπαθητική οπτική γωνία και προτείνει πως μια κρίση μπορεί να γίνει δημιουργική και να οδηγήσει σε αλλαγή.

Χωρίς απόδειξη του Στάμου Τσιτσώνη

Δώδεκα ιστορίες που ισορροπούν ανάμεσα στο πραγματικό και το φανταστικό, στον σαρκασμό και στο χιούμορ, στο παράδοξο και στο μαθηματικώς ευεξήγητο. Δώδεκα διηγήματα που δεν χρειάζεται να γνωρίζεις αν αυτό που περιγράφουν έχει συμβεί αλλά που σε προκαλούν να το αποδεχτείς. Έτσι, χωρίς απόδειξη.